

[Wilhelm]

vendes i denne lovgivning, må det vel være hr. Erling Jensen.

Jeg vil gerne have spørgsmålet afklaret fuldstændigt. Jeg forstod, at der ikke skulle lægges andet i det end en henvisning til lønlovgivningens bemærkninger om, at lønstigninger derudover ville være ugyldige, og at der i virkeligheden i lovteksten her ikke burde stå »stigninger i lønninger, i det omfang disse lovligt kan udbetales«, men: »stigninger i lønninger, i det omfang disse gyldigt kan udbetales«. Det er straks noget andet. Jeg synes, det er rimeligt at bringe tingene ned på jorden, som ministeren plejer at sige.

Jeg går også ud fra, at svaret dækker den problemstilling, jeg beskrev således: en arbejdsgiver har ønsket af forskellige grunde – den gode produktivitet og de gode forhold på hans virksomhed – at indrømme sine ansatte en lønforhøjelse, som han ikke har nogen pligt til at yde, selv om det stod i de overenskomster, regeringen og andre gennemtvang for et lille års tid siden. Han er altså ikke pligtig til det, og hvis han føler sig tvunget, hvis han føler, han har været presset, så kan han gå til domstolene og få det erklæret ugyldigt. Men hvis han ønsker at give en lønforhøjelse og ikke ønsker at gå til domstolene, idet han ræsonnerer: det er egentlig en meget rimelig lønforhøjelse, og jeg ønsker ikke at lægge mig ud med mine folk ved at rende til domstolene og få den erklæret ugyldig, så kan man i hvert fald ikke kalde den ulovlig. Jeg må forstå, at det er det, ministeren har svaret nu. Der er ikke tale om, at en sådan lønaftale, der går ud over det, der står i lønlovgivningen, kan kaldes ulovlig, og der er i hvert fald ikke tale om, at der er nogen sanktionsmuligheder. Det var væsentligt at få afklaret, og det siger jeg tak for. Når denne afklaring står i fortrykket her, er det vel ligegyldigt, om vi får lavet den lille rettelse, som egentlig burde være lavet, nemlig at der ikke kom til at stå »lovligt kan udbetales«, men kun »gyldigt kan udbetales.«

Alfred Hansen (DR):

Ministeren mente, at jeg i mit første indlæg svang mig højt op, og ministeren er i sin gode ret til at opfatte min optræden sådan. Jeg forsøgte på saglig vis at analysere hele problemstillingen omkring indkomspolitik-

ken med særlig vægt på forsøget på fra regeringens side at sætte stop for prisstigninger.

Det er netop det, der gør det kosmetisk, hr. minister, at man ikke tager de andre samfundsødelæggende forhold med, at man fortsat vil tillade jordprisstigninger, som er til skade for dem, der skal etablere sig, at man ikke har grebet ind over for kursgevinster og friaktier. Dette er ikke at svinge sig højt op, medmindre ministeren og regeringen får dårlig samvittighed ved at blive konfronteret med denne kendsgerning.

I anledning af mine bemærkninger om, at friheden måske er i fare, henviser ministeren til, at det er den også i mange andre lande. Det er ikke for mig et acceptabelt argument for, at vi i Danmark skal kopiere disse landes forhold. Der findes lande, det vil jeg give ministeren ret i, hvor statslig planøkonomi er herskende. Jeg mener nok, at der er visse tendenser, som tyder på, at vi er på vej imod et sådant samfund. Der er det værd at gøre opmærksom på, at i takt med at statsmagten får større indflydelse, indskrænkes den enkelte personlige frihed tilsvarende. Jeg tror heller ikke, ministeren ønsker et sådant samfund. Vi behøver ikke nævne navne, men vi ved alle, hvor den personlige frihed har travlt. Derfor er der god grund til, at vi her i folketinget hjælper hinanden med at bevare den frihed, som er så hævdvunden, og som er så højt værdsat af den danske befolkning.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hr. Alfred Hansen citerede mig lidt forkert. Det, jeg undrede mig over, var hr. Alfred Hansens teori om, at den personlige frihed var i fare ved en prislovgivning af denne art. Så ville der ikke kunne gennemføres nogen lovgivning i dette ting, for så ville den personlige frihed være i fare ved næsten enhver lovgivning. Men vi sidder her jo som lovgivere.

Over for hr. Wilhelm skal jeg gentage, at jeg finder det ikke rimeligt, rigtigt og korrekt af nogen af os at prøve at tage en forudgående diskussion om lovforslaget om begrænsning af lønstigninger, ændring af dyrtidsregulering m. v. i den form, hr. Wilhelm prøver at lægge op til her. Jeg har orienteret hr. Wilhelm om, hvad der er gyldigt og ikke gyldigt i denne lovgivning, set i forhold til den prislovgivning, jeg skal administrere,